

ikke angaaende hans Forhold lade anstille nogen Undersøgelse, der medfører en Pligt for de paagældende til at tale Sandhed under retsligt Ansvar. Det maa siges at være i høj Grad forbavsende efter den Maade, hvorpaa den højtærede Justitsminister først stillede sig.

Naar vi nu vende os til Læge B., er der for det første om ham oplyst, at han for en Snes Aar tilbage har været meget langt nede og har brugt baade Morfin, Kokain og Alkohol eller rettere sagt misbrugt alle tre Ting. Om ham oplyses det altsaa ogsaa i Dr. Clod-Hansens Skrivelse, at han var i en daarlig Tilstand i 1894, da han blev ansat ved dette Redningshjem for Alkoholister og Morfinister, som Karantæneanstalten er. Men desuden oplyser Dr. Clod-Hansen i sine mange indbyrdes modsigende Skrivelser, hvad de Herrer ville se Spalte 1359: „Om Hr. Dr. med. B.s Helbredstilstand (med særligt Hensyn til Alkohol, Morfin, Kokain o. desl.) og hans tjenstlige Arbejdsdygtighed her i det hele taget skal jeg ikke undlade her ved tjenstlig at udtale, at jeg i de senere Aar (vel ca. 6—7 Aar eller maaske mere) ingen Sinde selv har bemærket noget Tegn hos ham paa tilstedeværende Misbrug af de nævnte Stimulantia, og jeg bør vel tilføje, at jeg i de senere Aar ofte af Karantænefunktionærerne her saavel som af de her tjenestegørende Toldfunktionærer — uden Opfordring fra min Side — har hørt udtale, at det var en Glæde at se, hvor godt Dr. B. nu var kommen over sine tidligere Svagheder, særlig netop Morfinen.“ Senere, da Hr. Lundbye hører med Dr. Clod-Hansen og foreholder ham, at han har sagt alt muligt, der taler imod, hvad han har sagt andre Steder, vil han bort fra disse 6—7 Aar og siger, at han har aldrig mærket noget. Men det er dog klart, hvad her er sagt, og det er ogsaa tydeligt, at de Funktionærer, der have udtalt sig om, at Manden er kommet sig og har det bedre end tidligere, kunne ikke have sammenlignet hans nuværende Tilstand med en Tilstand, der var 20 Aar gammel, saa det maa fremgaa af, hvad der her foreligger oplyst, at Dr. B. for godt og vel 6—7 Aar siden endnu har været Morfinist. Hans Tilstand var desuden saaledes, at han, efter hvad han selv oplyser Pag. 1358, i hvert Fald undertiden, naar han ikke har kunnet sove, har søgt ind paa Værtshuse og har drukket Brændevin for at skaffe sig Søvn. Selv siger han, at han har drukket et lille Glas Øl og indtil 3 Snapse. Andre

ville oplyse, at han har drukket flere Snapse, men det er aldrig saa nemt at tælle. Det er en afgjort Ting, at Manden selv erklærer, at han søger ind paa københavnske Værtshuse om Aftenen og drikker Øl og Brændevin, fordi han ikke uden det kan sove. Det er vist noget, man kan faa at vide af enhver Læge, at en Morfinist i et senere Stadium netop maa bruge Alkohol i saa stærkt kondenseret Skikkelse som Brændevin for at skaffe sig Søvn. Dertil kommer, at Dr. B. i 1905 selv har indlagt sig til Afvænnning for Misbrug af Opium i Høsteraaber, altsaa ogsaa Morfin. Ikke alene i 1905, men ogsaa i 1911 indlægger han sig.

Om disse gentagne Indlæggelser, som man nu søger at bringe til ikke at betyde noget, siger Sundhedsstyrelsen — og man kan ikke se helt bort fra, hvad Sundhedsstyrelsen siger, der er dog adskillige Læger, der sætte deres Navne under — Spalte 1330 nederst: „Den Omstændighed, at en Læge, der er gammel Morfinist, selv indlægger sig til Afvænnning for en formentlig kronisk Opiumforgiftning, maa meget snarere betegnes som et højest alvorligt Indicium i Retning af, at der foreligger et Tilbagefald af hans Tilbøjelighed. Er dette ikke Tilfældet, tyder en saadan Selvindlæggelse paa en „svigtende Selverkendelse, som det ligger nær at sætte i Forbindelse med en mangelfuld Sjelstilstand, udviklet paa Basis af hans tidligere store Morfin- og Kokainmisbrug.“ Det er dog ogsaa højt besynderligt, at denne Mand skulde være kommen bort fra Misbrug af Morfin og Alkohol, men ikke desmindre ikke alene indlægger sig til Afvænningskur i 1905, men igen i 1911. Det viser dog, at denne Mand bestandig kredser om Morfin og Alkohol, og det er uden Betydning, naar han undskylder sig med, at han i de Tilfælde, hvor han har lagt sig ind til Afvænnning, er kommen ind paa Misbrug af Opium og Morfin paa den Maade, at naar han har været forkølet, har haft Bronchitis, har han taget Høsteraaber, hvori der var Opium. Hvorfor tager han saa netop den Art Høsteraaber? Han kunde vel have fundet Høsteraaber af en anden Beskaffenhed, naar han stadig er saa bange for at faa Recidiv som Morfinist. Det er for øvrigt ikke saa underligt, at han kan befrygte et Tilbagefald, for hans foresatte, Dr. Clod-Hansen, siger om ham og Læge A. ordret Spalte 1354 følgende: „Og enhver vil ogsaa forstaa, at det ikke har været let at besørge en ansvarsfuld Tjeneste i 18 Aar med den daglige Be-